

Прибули цілинники

23 ВЕРЕСНЯ З ЦІЛИННОГО КРАЮ ПОВЕРНУВСЯ ЗАГІН СТУДЕНТІВ НАШОГО ІНСТИТУТУ, ЯКИЙ БУДУВАВ ТАМ ЖИТЛОВІ БУДИНКИ, МАЙСТЕРНІ, ЗЕРНОСХОВИЩА. БІЛЬШЕ ДВОХ МІСЯЦІВ ПЕРЕБУВАЛИ 50 ЮНАКІВ І ДІВЧАТ ВСІХ ТРЬОХ ФАКУЛЬТЕТІВ РАЗОМ ІЗ БАГАТЬМА СТУДЕНТАМИ М. КИЄВА НА ДАЛЕКИХ ЗЕМЛЯХ КАЗАХСТАНУ. ВОНИ ОВОЛОДИЛИ НОВИМИ ПРОФЕСІЯМИ, ЗМУЖНІЛИ, ЗАГАРТУВАЛИСЯ У ПРАЦІ НА БЛАГО РІДНОЇ ВІТЧИЗНИ.

НА КИЇВСЬКОМУ ВОКЗАЛІ ВІДБУЛАСЯ ТЕПЛА ЗУСТРІЧ ГРОМАДСЬКОСТІ МІСТА З СТУДЕНТАМИ, ЯКІ ПРИБУЛИ З КУСТАНАЙСЬКОЇ ОБЛАСТІ. ПАЛКІ ПРОМОВИ, ПРИВІТАННЯ, БУКЕТИ КВІТІВ, ПОСМІШКИ ДРУЗІВ, ПІСНІ — ВСЕ ЦЕ НАВІКИ ЗАЛИШИТЬСЯ В ПАМ'ЯТІ НАШИХ ДОРОГИХ ЦІЛИННИКІВ.

А 24 ВЕРЕСНЯ ГРУПУ НАШИХ СТУДЕНТІВ ВІТАЛА РЕКТОР ІНСТИТУТУ М. М. ПІДТИЧЕНКО. ВІД ІМЕНІ РЕКТОРАТУ І ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВОНА ПОЗДОРОВИЛА МОЛОДЬ З УСПІХАМИ В РОБОТІ, ПОБАЖАЛА НОВИХ ДОСЯГНЕНЬ У НАВЧАННІ, ХОРОШОГО ЗДОРОВ'Я. У ІЗ АУДИТОРІЇ, ДЕ ВІДБУВАЛИСЯ ЗБОРИ, СТУДЕНТИ І ВИКЛАДАЧІ ВЛАШТУВАЛИ ТЕПЛУ ЗУСТРІЧ КОМСОМОЛЬЦЯМ, ЩО ДОБРОВІЛЬНО, ЗА ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ ВІДДАЛИ НЕМАЛО СИЛ І ЕНЕРГІЇ НА БУДІВНИЦТВО СЕЛИЩ ЦІЛИННОГО КРАЮ. З ІНФОРМАЦІЄЮ ПРО РОБОТУ ЗАГОНУ СТУДЕНТІВ ІНСТИТУТУ ВИСТУПИВ ЙОГО КОМАНДИР ВІТАЛІЙ БОНДАР. ВІН РОЗПОВІВ ПРО ТЕ, ЩО СТУДЕНТИ З ВЕЛИКИМ ЗАДОВОЛЕННЯМ ПРАЦЮВАЛИ НА ЦІЛИНІ, З ЧЕСТЮ ВИКОНАЛИ ЗАВДАННЯ ПАРТІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, РЕКТОРАТУ ІНСТИТУТУ, ПОВЕРНУЛИСЯ БАДЬОРИМИ, СПОВНЕНИМИ БАЖАННЯ ЩЕ З БІЛЬШОЮ ЕНЕРГІЄЮ ПРОДОВЖУВАТИ НАВЧАННЯ. З РОЗПОВІДДЮ ПРО РОБОТУ СВОГО ВІДДІЛЕННЯ ВИСТУПИВ СТУДЕНТ ВІКТОР ГРИГОР'ЄВИХ.

Спасибі Вам, Андрію Петровичу

Професорові Андрію Петровичу Медушевському сьогодні 60 років. Багато? Ніби-то. А глянеш на нього — молодий, здоровий, веселий, бадьорий. Здається принаймні ще стільки років він може бути корисним. Правда, немало прожито, передумано, зроблено. А скільки ще хочеться зробити! Які величні наміри, плани!

Синіві бідного селянина тільки Жовтнева революція відкрила шлях у науку. І Андрій Петрович жадібно вчився і працював. Трирічні педагогічні курси, Інститут соціального виховання, вчителювання в школах Черкащини і Києва, Київський педагогічний інститут і нарешті аспірантура при УНДІПІ — таким був шлях Андрія Петровича в науку. Він працює на кафедрі української мови нашого інституту як старший викладач, а потім, з 1950 року, — як завідувач кафедри.

Трудове і наукове життя Андрія Петровича не було рівним і легким. Йому, як і всім радянським людям, довелося брати участь у відстоюванні завоювань Жовтня. Два ордена «Червоної зірки», кілька медалей — така урядова оцінка його участі у Великій Вітчизняній війні.

Не одна тисяча студентів стаціонару і заочного відділу слу-

хали лекції Андрія Петровича, дістали від нього, так би мовити, путівку в педагогічне життя. Декілька десятків аспірантів з подякою згадують його як свого керівника і завідувача кафедри.

Завжди спокійний, дисциплінований, вимогливий до себе і до інших, постійно у вирі громадсько-політичного життя, не позбавлений яскравого національного гумору, Андрій Петрович користується заслуженою повагою викладачів і студентів інституту. Присмислом з ним працювати. Робота йде спокійно, рівно, якісно.

У Андрія Петровича понад 50 наукових праць, і серед них підручники і посібники для вузів та середніх шкіл, для вчителів. Вони дістали високу оцінку науковців і педагогів республіки. Нещодавно він здав до друку свою двотомну докторську дисертацію. Попереду ж ще скільки планів, задумів, мрій!

Побажаємо нашому дорогому ювілярові здоров'я, багато років щасливого життя, великих успіхів у педагогічній і науковій роботі. Спасибі Вам, Андрію Петровичу, за те, що Ви такий. Ждемо від Вас нових книг, нових порад.

М. БОЙЧУК.

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання 6-й

№ 25 (193)

29

вересня
1962 року
СУБОТА

Ціна 1 коп.

ДО ПОЧАТКУ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ В СИСТЕМІ ПОЛІТИЧНОЇ ОСВІТИ

ІДЕЙНИЙ ГАРТ — ОСНОВА КОМУНІСТИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Нині, коли партія робітничого класу стала партією всього народу, а марксистсько-ленінська ідеологія робітничого класу — ідеологією всіх трудящих нашої Вітчизни, партійна освіта перетворюється на політичну освіту найширших мас народу. Вона є серцевиною всієї ідеологічної роботи в місті і на селі.

«Ідеологічна робота партійних організацій, — говорив на ХХІІ з'їзді КПРС товариш М. С. Хрущов, — підвищує комуністичну свідомість, трудову і політичну активність мас, служить найважливішим постійно діючим фактором будівництва комунізму».

В минулому 1961/1962 році партбюро інституту, парторганізації факультетів, натхненні історичними рішеннями ХХІІ з'їзду партії, новою Програмою КПРС, провели значну роботу по ідейно-політичному вихованню комуністів і всього викладавського складу інституту і на цій основі домоглися значного поліпшення всього навчально-виховного процесу в інституті.

11 теоретичних семінарів і 4 гуртки поточної політики працювали в минулому навчальному році в інституті. В них навчалось 285 комуністів, комсомольців і безпартійних. Вони були забезпечені кваліфікованими пропагандистами.

Слухачі теоретичних семінарів, гуртків і політшкіл глибоко засвоїли теоретичне багатство, втілене в історичних документах ХХІІ з'їзду партії, новій Програмі КПРС і, в свою чергу, багато з них стали пропагандистами рішень з'їзду, виступали і виступають тепер з лекціями і бесідами серед студентів інституту і населення міста й області.

Добрі приклади поєднання навчання в сітці політосвіти з працею в інституті, школі і на виробництві показали тт. Ніколенко, Проксенко, Степенко, Івашина, Миронов, Мітюров, Данилюк, Шелухін, Медушевський, Плющ, Сидоренко, Крук, Т. Бугайко, Ф. Бугайко, Кіраковський, Коновалов, Любченко, О. Лещенко, Терещенко і багато інших.

Всьому цьому сприяло і те, що наші пропагандисти тт. Сугоняко, Кардаш, Табачников, Кубрушко, Кукавська, Петри-

П. БАКУМЕНКО,
член партбюро інституту.

шина, Полікарпова, Репухова, Верхов, Слободінська, Шляхтер, Разумова сумлінно поставилися до цієї справи.

За зразково поставлену роботу по керівництву історико-партійним семінаром рішенням бюро Радянського РК КП України відзначено т. Кубрушко, який був премійований путівкою на екскурсію до м. Москви.

16 викладачів індивідуально вивчали марксистсько-ленінську теорію. Для них проводились лекції, консультації, звіти їх заслуховувались на факультетських партбюро. Сумлінно працювали тт. Волинський, Кобилецький, Кулик, Пільгук і інші.

Партійне бюро інституту на своїх засіданнях систематично обговорювало хід політичної освіти в інституті.

У травні місяці була проведена теоретична конференція професорсько-викладавського складу, присвячена підсумкам вивчення матеріалів ХХІІ з'їзду партії, нової Програми КПРС, в гуртках поточної політики були проведені підсумкові заняття. Теоретична конференція та підсумкові заняття показали ідейне зростання комуністів і безпартійних, здатність їх успішно вирішувати завдання, поставлені партією перед працівниками народної освіти.

Разом з тим слід відзначити, що в роботі системи політичної освіти мали місце істотні недоліки.

В деяких ланках системи політичної освіти низьким було відвідування занять, слаба активність слухачів. Були випадки перенесення занять з одного тижня на другий, що приводило до деякої неорганізованості в роботі семінарів.

Не систематичними були контроль і допомога тим, які самостійно вивчали марксистсько-ленінську теорію. Недостатньо популяризувався кращий досвід роботи як керівників семінарів, так і їх учасників.

У червні місяці ц. р. на відкритих партійних зборах обговорювалося питання про підсумки політичної освіти за 1961/1962 навчальний рік і завдання на наступний рік.

Партійне бюро інституту, партійні бюро факультетів провели велику роботу по комплектуванню сітки політичної освіти на 1962/1963 навчальний рік, яка виглядає тепер так:

1) Працюватиме семінар з філософських проблем природознавства (керівник — проректор по навчальній частині інституту, зав. кафедрою фізики В. Мітюров).

2) Працюватимуть два семі-

нари по діалектичному та історичному матеріалізму — керівники О. Кардаш, І. Табачников.

3) Вперше розпочне роботу семінар по проблемах комуністичного виховання та марксистсько-ленінської етики на педагогічному факультеті (керівник Л. Волощенко).

4) На фізико-математичному факультеті відкрито новий семінар з питань міжнародних відносин (керівник семінару П. Верхов).

5) Буде працювати 2 теоретичних семінари по вивченню історії КПРС (керівники П. Петришина, Ф. Слободінська), а також семінари з політекономії (керівник М. Сугоняко), з питань марксистсько-ленінської естетики (керівник Г. Полікарпова) і з поточної політики і міжнародних відносин (керівник А. Степанова).

Крім того, буде працювати 3 гуртки поточної політики (керівники М. Дегтярюк, К. Ткаченко, С. Шляхтер).

За індивідуальним планом будуть вивчати марксистсько-ленінську теорію П. Волинський, М. Дубовик, Л. Карлов, Ю. Кобилецький, І. Колодій, І. Пільгук, Д. Реутський, А. Реутська.

Всього в системі політичної освіти в інституті буде навчатися більш 300 комуністів, комсомольців, безпартійних.

На початок навчального року видано нові програми для всіх форм політичного навчання; випущено в світ виправлені і доповнені підручники з основ філософських знань, політичної економії, марксистської філософії.

Незабаром вийдуть з друку підручник і навчальні посібники з історії КПРС, основ марксизму-ленізму, політичних знань, комуністичного виховання та інші.

Слід врахувати те, що в цьому навчальному році в гуртках і семінарах з історії КПРС, філософії, політекономії і інших ланках політичної освіти з врахуванням профілю їх роботи буде проводитись далі, глибше вивчення теоретичних проблем, висунутих ХХІІ з'їздом партії.

Завдання нашої партійної організації полягає в тому, щоб спрямувати всі засоби ідеологічної роботи на посилення ідейного виховання комуністів, комсомольців і безпартійних, щоб новий 1962/1963 навчальний рік у системі політичної освіти став роком дальшого піднесення ідеологічної роботи в нашому інституті, щоб він пройшов ще організованіше, і не допустити повторення недоліків, які мали місце в минулому році.

Фото В. Тимошенка.

Минає місяць з початку нового навчального року, а в інституті за цей час ні разу не демонструвалася жодна кінокартина.

— Чому? — запитують студенти.

— Та тому, — викручується директор кінотеатру В. Шевченко (студент 3 курсу педагогічного факультету), — що мені зовсім не хочеться працювати. Розумієте, не бажаю, з мене доволі!

— Що я за це матиму? — пристає він до завідуючого клубом інституту, і сам відповідає: — Мені ж нічого не платять... І потім: я ще не відпочив після курорту.

Хай розберуться в цих міщанських міркуваннях В. Шевченка профком інституту і правління клубу, а ми скажемо одне: — Кінотеатр мусить функціонувати в інституті.

глядач.

БЕРЕЖІТЬ ЧЕСТЬ СТУДЕНТА!

Ти не один на світі!

Майже цілий день в гуртожитку чекала сестра Олю Томільченко, але не діждалась, бо вона була зайнята комсомольськими справами на факультеті. Тоді вона написала листа, залишила на столі і пішла. Та ось увечері прийшов Гой Петро, студент третього курсу мовно-літературного факультету, схопив цей лист, відшматував половину і став щось записувати знайомому товаришеві. В цей час переглядав листи студент четвертого курсу Василь Тимошенко, який прийшов зі школи. Побачивши це неподобство, сказав:

— Так не можна, Петре! Адже це лист, людина чекає відповіді на нього.

А Гой визирив очі і гаркнув:

— Ти дивись і помовч!

— Попрохав би краще у товаришів паперу і вони знайшли б, — хотів допомогти йому Тимошенко.

— Я б тобі знайшов, якби тут не жінки! — І він штовхнув

Тимошенка в груди. — Зайдеш увечері в кімнату, ми поговоримо!

Цей брудний вчинок, недостойний студента третього курсу, не можна терпіти. Він образив нас, образив Олю Томільченко, образив Василя Тимошенка, що дав зауваження хамові.

Нехай комсомольська організація факультету розбереться в цьому. Але нам хочеться сказати тобі, Петре:

— Бережи честь студента, честь людини, будь гідним цього високого звання. Ти збираєшся стати учителем. Чому ж ти дітей будеш навчати?

Ти не один на світі!

Людила Корецька,

чергова по гуртожитку,

Катя Дяченко,

член комітету ЛКСМУ

інституту,

Рая Животок,

студентка II курсу укр.

відділу.

Багато роботи тепер у третьокурсників 31 групи фізиків. Під керівництвом свого викладача О. Войцехівського вони проводять практичні заняття з найбільш складних питань фізики. На фото: студенти опрацьовують тему «Визначення відношення заряду електрона до його маси за методом магнетрона».

Майбутні фізики одержують в нашому інституті ще й другу спеціальність — викладача виробничого навчання. Для цього у майстернях створено всі умови: там викладають досвідчені фахівці своєї справи, є достатньо необхідних інструментів. Ви бачите на знімку студента II курсу фізико-математичного факультету Бориса Кордунця за виготовленням рами для портретів.

Від першого «а» коліскового
До свого останнього слова
Несем на устах ми розковану
Свою українську мову.
Вона — наша пісня окрилена,
До серця людського чуйна.
І, мов з фольклорного
килима,
Вже в космосі зорі чули.
Вона — наша зброя
осталена,

А в зброї — одна задача,
Щоб слово «війна»
закривавлене
Сховати в словник
тлумачний.
Свої почуття ми розплавимо
І в неї зіллєм рікою,
Щоб завжди на люди ішла
вона,
Була щоб найбільш
людською.

Щоб вічно жило в ній
прославлене
Тарасове горде слово...
Хвала ж нашим добрим
наставникам!
Хвала інженерам мови!

А. РУДЕНКО,
студент українського
відділу.

Хорошого вам відпочинку

Багато випусків студентів пам'ятає за 28 років роботи в нашому інституті старший бібліотекар Д. І. Грушкіна. Добрим словом згадують її й вони. За чужнє ставлення і кваліфіковане обслуговування вона не раз чула подяки від студентів сгационару і заочників. Це цілком заслужено. Вона добре знає книжковий фонд, завжди може порекомендувати саме те, що потрібно для підготовки висококваліфікованих учителів. Якщо немає потрібної книги, вона може порекомендувати іншу. Особливо багато уваги вона приділяє тим, хто пише курсову роботу, реферат, готується до семінарів, лабораторних робіт. Кожен з нас розуміє, що озна-

чає ця допомога, коли необхідно терміново виконати завдання, знайти найнеобхідніше.

Багато попрацювала Д. І. Грушкіна і з молодими бібліотекарями, навчаючи їх, прищеплюючи хороші навички в роботі

з читачами, у вивченні фондів бібліотеки. Вимоглива до себе і працівників відділу, вона завжди стежить за порядком на книжкових полицях, особливо на тих, де дозволено вільний доступ читачам. Вона завжди цікавиться досвідом роботи кращих бібліотек міста, систематично слідує за спеціальною літературою.

Дора Ізраїлівна — приклад для всіх працівників бібліотеки, ми довгий час успішно працювали разом з нею і тому жалкуємо, що доводиться розлучатися. Побажємо їй доброго здоров'я, хорошого відпочинку і довгих років життя.

Г. РАЗУМОВА,
зав. бібліотекою.

ДЛЯ ВАС, ФІЛОЛОГИ

„Не бросай слов на ветер...“

У шостому номері журналу «Молодая гвардия» за цей рік надрукована повість Ольги Кожухової «Не бросай слов на ветер...» про студентів Літературного інституту. У ній розповідається про перші післявоєнні роки навчання, коли туди прийшла молодь з фронтів Вітчизняної війни, принесла нові враження від недавно пережитого минулого, щоб через деякий час

міцно ввійти у радянську літературу. Так, саме тоді почали формуватися як письменники нині широко відомі прозаїки В. Тендряков, В. Солоухін, поет Р. Гамзатов і багато інших; про них автор повісті розповідає немало цікавого, повчального. Повість написана з великою майстерністю, сповнена глибоких почуттів, по-людському просто відбиває події, учасником яких

була сама письменниця. До того ж немало зустрічається там творчих знахідок, яскравого гумору, повчальних моментів. Це у великій мірі може допомогти студентам-філологам, особливо тим, які намагаються писати самі, відвідують літературну студію інституту, люблять літературу.

Прочитайте цю повість. Не пожалкуєте.

У глибокому підпіллі

Знову вересень. Сто нових студентів влилися в наш колектив. Велика в нас сім'я, більше 400 молодих людей, які люблять свою рідну мову і літературу. Здавалось би, що саме в нас повинно кипіти літературне життя, народжуватися нове, майбутнє української літератури. Але, на превеликий жаль, цього нічого нема. Була в нас минулого року літературна студія, якою керував Ю. С. Кобилецький. Збиралися ми раз на два тижні, обговорювали твори наших початківців, зустрічалися з письменниками. Була навіть спроба видати збірник, яка, проте, закінчилася невдало. Дуже прикро те, що нас, студійців, переважно студентів мовно-літературного факультету, збиралося небагато здебільшого 10—15 осіб. Згодом заняття відбувалися все рідше і рідше: то наш студійський комітет забуде оголошення написати, то інша причина... Винуватий у цьому і П. Ігнатенко, староста студії. І розбрелася наша студія хто куди: одні пішли в літоб'єднання при газеті «Молодь України», інші — при журналі «Дніпро», а більшість — в глибоке підпілля: пишуть і нікому не показують.

Серед наших сьогорічних першокурсників є теж немало товаришів, які пишуть чи хочуть писати про нашу хвилюючу добу, і допомогти їм і всім, хто пише, любить літературу, може студія. У ній повинні об'єднатися і ті, хто хоче поглибити свої знання з української

літератури, хто збирається прищепити любов до неї дітям — нашому майбутньому. У нас багато чудесних літературознавців, таких як П. Волинський, Ю. Кобилецький, І. Пільгук, Ф. Грім, які могли б дати студійцям стільки, скільки не дає жодне літературне об'єднання в Києві. Треба тільки більш серйозно взятися за цю справу, щоб не тільки окремі любителі художнього слова цікавилися справами студії, а її роботою хоч у якійсь мірі займалося партійне бюро мовно-літературного факультету, інституту. Велику допомогу літстудії можуть надати і наші багатотиражці «За педагогічні кадри», де, в

свою чергу, вони зможуть теж немало повчитися. Участь у факультетській газеті теж позитивно позначиться на їх творчому зростанні. Треба не забувати, що і на інших факультетах ми маємо немало початкуючих поетів і прозаїків, але їх треба ще виявити, а декого просто заохотити, підбадьорити у перших літературних спробах.

Бажано було б, щоб ми обмінювалися досвідом роботи з літстудією університету, більше запрошували до себе відомих письменників, проводили дискусії. Це стало б запорукою нашого дальшого зростання.

М. КЛИМЧУК,
студент українського відділу.

Рання осінь.